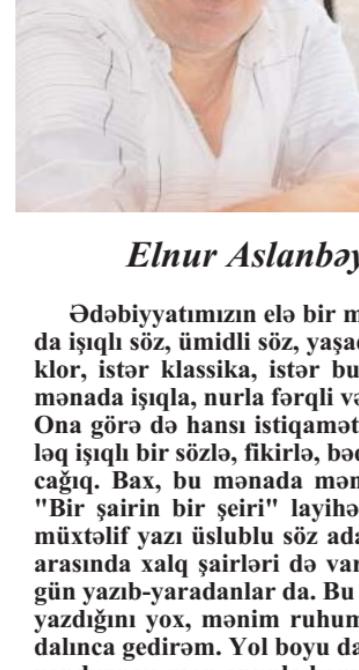

Əbülfət MƏDƏTOĞLU

Vüsaldada, həsrətdə də göz yaşı qoxusu var

Elnur Aslanbəyli ilə etdiyim söhbətdən

Ədəbiyyatımızın elə bir müstəvisi, elə bir məkanı yoxdu ki, orda işıqlı söz, ümidi söz, yaşadan və yaşayın söz olmasın. İstər folklor, istər klassika, istər bugünümüzün ədəbi müstəvisi mütləq mənada işıqla, nurla fərqli və yaddaşa hopmuş fikirlərlə zəngindi. Ona görə də hansı istiqamətə, hansı dövrə üz tutsaq, orada mütləq işıqlı bir sözlə, fikirlə, bədii yaradıcılıq nümunəsi ilə qarşılaşacaq. Bax, bu mənada mən nə vaxtdan bəri davam etdirdiyim "Bir şairin bir şeiri" layihəmdə müxtəlif zamanların, həmçinin müxtəlif yazı əslublu söz adamlarının qapısını döyürəm. Onların arasında xalq şairləri də var, haqq dünyasına qovuşanlar da, bu gün yazış-yaradınanlar da. Bu mənada mən kiminsə hansısa dövrdə yazdığını yox, mənim ruhuma doğma olan, məni çəkən şeirlərin dalınca gedirəm. Yol boyu da qarşılaştığım hər işıqlı söz məni dayandırır və mən onunla həmsöhbət oluram...

Bu gün könlüm Elnur Aslanbəylini istədi. Necə deyərlər, ötən günlərin xatirələri çəkdi məni özüne. Buradaca qeyd edim ki, Elnur Aslanbəyli müəyyən bir zaman kəsiyində "Ədalət" qəzetində çalışdı və biz demək olar ki, bir otaqda çox səmimi bir mühitin içərisində fikirlərimizi bölüşdük, bir-birimizin sözünə münasibət bildirdik. Hətta Elnur Aslanbəyli mənim kitablarımdan birinin redaktoru oldu. Bunların mövzuya dəxli olmasa da, amma ötenləri xatırlamaq baxımdan könlümdən gəlib keçdi və yazdım. Həm də ona görə yazdım ki, oxucular mənim, Elnurun yaradıcılığına yaxından bələd olduğumu bilsin...

